

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa

El compromís de l'Advent

Des del principi de la creació, Déu ha estat sempre present en la vida dels homes. I des del principi també es va comprometre amb ells amb uns pactes que coneixem amb el nom d'«Aliances». Noè, Abraham, Moisès i altres van ser homes escollits per Déu per recordar la seva presència enmig del poble d'Israel. Déu recordava a través d'aquests patriarques el camí veritable per viure en pau i a la vegada també el seu compromís d'acompanyar-los sempre i feia «Aliança» amb el seu poble. Perquè l'Aliança és un pacte, un compromís, i Déu ha estat sempre fidel al seu compromís, fins i tot quan el poble li girava l'esquena i es revelava contra ell.

L'Aliança de Déu amb el seu poble i amb la humanitat ha arribat al seu moment més gran, més culminant, en Jesús, el Fill de Déu fet home, nascut a Betlem i que donà la seva vida a la creu i va ressuscitar per donar-nos la seva vida.

Però els homes, els de l'Antic Testament i els d'ara, defugim el compromís, preferim deixar-nos portar pels gustos i conveniències. «Si m'interessa, si em convé, si més endavant ho veig més clar»... són reaccions i expressions habituals avui.

Una conseqüència de la manca de compromís és la manca de confiança també. No fa gaire temps que amb la paraula donada o amb una encaixada de mans n'hi havia prou per segellar un compromís i, fins i tot, per fer negocis d'importància. Però ara ningú confia en ningú, i poca gent s'arriba a comprometre de debò.

Tenim por al compromís, tenim por a lligar-nos, a perdre la nostra llibertat. Por al matrimoni per tota la vida, por a donar-

nos del tot en el sacerdoci o la vida consagrada, por a tenir fills, por a oferir la nostra ajuda o col·laboració, el nostre temps. Un dia sí, una mica sí, puntualment, de quan en quan, com una excepció, però «per sempre»?

La realitat és que tota la vida està feta de compromisos. La vida humana es basa en el compromís i en la confiança que se'n deriva. Des que naixem vivim de la confiança, confiem en els pares, confiem en els mestres, confiem en els amics, en el comerç, en les institucions econòmiques, etc.

No hi ha dubte que Déu, en venir al món, en fer-se home com nosaltres, ens ha manifestat el seu amor però també la seva confiança en nosaltres, els homes. Va confiar en Maria la Verge per exemple, i en sant Josep, com també en els apòstols. Va confiar en el poble jueu, el seu poble, amb el qual va repetir moltes vegades

el seu compromís, la seva Aliança, encara que molts d'ells després el van trair, com també ho hem fet nosaltres al llarg de tots els temps.

La fidelitat de Déu amb els homes i la seva confiança es van traduir, es van concretar, en el més gran compromís amb la humanitat. Fet home amb una carn com la nostra, compartint la vida humana, fet en tot igual a nosaltres excepte en el pecat, i fins a donar la vida a la creu. Pot haver-hi un compromís més gran? Pensem que aquest infant que adorarem en el Nadal i que entendreix els nostres cors és el mateix que després va morir a la creu, fidel al seu compromís.

Compromís i confiança, són dues realitats que il·luminen la vinguda de Déu al món, el Nadal, i també la nostra vida. No tinguem por, ve a oferir-nos la seva amistat. «Veniu, Senyor Jesús» és el crit de l'Advent.

ENTREVISTA

Viure una doble vocació

ANNA ROIG

«Treballar en una institució on pots unir les dues vocacions, la personal i la professional, és un privilegi». La periodista i mare de família Anna Roig, que ha estat els darrers prop de 10 anys a Càritas Diocesana de Barcelona, inicia una nova etapa com a directora de comunicació a la Basílica de la Sagrada Família. «Aquest canvi el visc com un fil de continuïtat en aquesta doble vocació que visc», assegura.

Què t'ha aportat Càritas, tant personalment com a nivell professional?

A Càritas he tingut l'oportunitat de créixer en la fe i aprofundir en el sentir-te Església diocesana, com també a nivell comunicatiu: desenvolupant relacions de confiança amb els mitjans de comunicació o aprofundint en l'anàlisi de la realitat, la sensibilització i la captació de fons. La comunicació és contingut i, per fer-ho, has d'entendre i estar a prop del patiment de les persones per conèixer quines causes estan provocant aquesta situació.

Com prova el canvi?

He trobat un equip molt humà, professionalment molt implicat i amb un gran coneixement. Incorporar-te a un equip així amb un propòsit clar d'acabar la construcció de la Basílica i desenvolupar tota l'acció educativa, cultural i social a favor dels altres té molt de sentit. I tot això amb una actitud oberta de cara a ser significatius per a la ciutadania i apropar la Basílica a tots els públics.

Quines novetats presentareu properament?

Divendres, dia 16, després del tradicional concert de Nadal, s'il·luminaran les dues torres que culminen amb les figures escultòriques que s'han acabat aquest any: el bou de l'evangelista Lluc i el lleó de l'evangelista Marc. La inauguració de les quatre torres dels evangelistes serà el 2023, quan tinguem també els dos evangelistes que falten, Joan i Mateu. I de cara al 2026 comptarem amb la torre de Jesucrist. Són fites que volem anar celebrant i compartint amb tota la ciutadania.

Òscar Bardají i Martín

DIÒCESI DE TERRASSA

Comissió diocesana de la fase preparatòria del Sínode

Terrassa, a 25 de novembre de 2022

A l'atenció dels preveres, diaques, religiosos i laics, delegats i responsables de moviments i institucions eclesials

Benvolguts/des,

Ens adrecem novament a vosaltres per informar-vos que la Secretaria General del Sínode ja ha elaborat el Document de l'Etapa Continental (DEC).

Ara es proposa a les diòcesis i els grups que han participat a cada una d'elles, que facin una lectura del document i que, en aquest estil d'escolta i discerniment, reflexionin sobre tres qüestions:

—«Després d'haver llegit el DEC en un clima de pregària, ¿quines intuïcions ressonen de manera més intensa amb les experiències i les realitats concretes de l'Església del vostre continent? Quines experiències us semblen noves o il·luminadores?».

—«Després d'haver llegit el DEC i haver-ne fet pregària, ¿quines tensions o divergències substancials sorgeixen com a particularment importants des de la perspectiva del vostre continent? En conseqüència, quines són

les **qüestions o els interrogants** que s'haurien d'afrontar i prendre en consideració en les properes fases del procés?».

—«Mirant el que emergeix de les dues preguntes precedents, ¿quines són **les prioritats, els temes recurrents i les crides a l'acció** que es poden compartir amb les altres Esglésies locals del món i discutides durant la Primera Sessió de l'Assemblea sinodal l'octubre de 2023?».

El resultat de la reflexió el podeu fer arribar en un full Din A4 en format .doc al correu electrònic: **secretaria@bisbatdeterrassa.org** abans del 13 de gener de 2023. Després s'elaborarà la síntesi diocesana, que es farà arribar a la Secretaria del Sínode de la Conferència Episcopal Espanyola el 21 de gener de 2023.

Som plenament conscients de la limitació de temps que tenim, però també és veritat que aquest marge ens ve donat.

Cordialment en el Senyor, tot desitjant-vos un bon inici d'Advent.

Mn. Fidel Catalán, Mn. Eduardo Pire, Gna. Conxita Baños CCV i Sra. Eulàlia Gambús

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

La alegría que nos trae el Señor

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Con las palabras iniciales, la Exhortación apostólica *Gaudete et Exultate* (Mt 5,12), alegros y regocijados, nos pone en sintonía con la alegría del Adviento, camino que se dirige a recibir la que nos trae el Señor. «El Señor lo pide todo, y lo que ofrece es la verdadera vida, la felicidad para la cual fuimos creados.»

Somos conscientes de que en la vida encontramos alegría y dolor. El gozo que se nos anuncia en este tercer domingo, nos hace caminar con esperanza al encuentro del Señor. Él nos pide que le sigamos en la cotidianidad de nuestros días; que, en cada momento, sigamos sus huellas, que seamos santos viviendo con alegría la entrega. Entrega en la que tendremos que elevar los valles del

dolor y abajar las colinas de nuestros egoísmos. En las rutas allanadas, caminando junto a Él, seremos plenamente felices.

Jesús. Amor que se nos da, muestra la humildad y la misericordia. Responder y elegir ser sus discípulos, implica tener presente a nuestros hermanos. Gozándonos del bien de los demás, venciendo el mal con el bien, encontraremos la alegría de corazón y la comunicaremos en nuestro entorno.

«Que la Virgen María nos ayude para que, al acercarnos a la Navidad, no nos dejemos distraer por las cosas externas, sino que hagamos espacio en nuestros corazones a Aquél que ya ha venido y quiere volver a venir para curar nuestras enfermedades y darnos su alegría» (Ángelus, 15.12.19).

Lectures de la missa diària i santoral

12. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.)

[Nm 24,2-7.15-17a / Sl 24 / Mt 21, 23-27]. Santa Joana Francesca de Chantal (1572-1641), rel. viuda, fund. saleses a Annecy (1610). Mare de Déu de Guadalupe (Mèxic); sant Sinesi, mr.; beat Jaume de Viterbo, bisbe (agustinà); beat Joan Marinonio, prev. teatí.

13. ■ Dimarts [So 3,1-2.9-13 / Sl 33 / Mt 21,28-32]. Santa Llúcia (s. III-IV), vg. i mr. a Siracusa (Sicília). Santa Otilia, vg. benedictina (s. VIII); sant Aubert, bisbe.

14. □ Dimecres [Is 45,6b-8.18. 21b-25 / Sl 84 / Lc 7,19-23]. Sant Joan de la Creu (†1591), prev. carmelità (reformador de l'orde) i dr. de l'Església. Sants Just i Abundí, mrs. a Baeza; sant Diòscor, noi mr.; sant Nicasi, bisbe i mr.

15. ■ Dijous [Is 54,1-10 / Sl 29 / Lc 7,24-30]. Sant Valerià, bisbe; sant Urber, prev. a Osca; santa Cristiana (Nina), esclava mr.; santa Sílvia, vg.; beat Bonaventura de Pistoia, prev. servita.

16. ■ Divendres [Is 56,1-3a.6-8 / Sl 66 / Jn 5,33-36]. Sant Josep Maryanet (1833-1901), prev. d'Urgell, nat a Tremp, fund. Fills i Filles de la Sagrada Família (SF, 1870). Sants Ananies, Azaries i Misael, joves companys de Daniel; santa Albina, vg. i mr.; santa Adelaida (o Alcía) de Borgonya (s. X); beata Maria dels Àngels, vg. carmelitana.

17. ■ Dissabte [Gn 49,1-2.8-10 / Sl 71 / Mt 1,1-17]. Sant Joan de Mata, prev. provençal, cofund. Trinitaris (OSST, 1198); sant Llätzer, germà de Marta i Maria, de Betània, resuscitat per Jesús; sant Esturmi, abat; sant Franc de Sena.

18. ■ † Diumenge vinent, IV d'Advent (lit. hores: 4a setm.) [Is 7, 10-14 / Sl 23 / Rm 1,1-7 / Mt 1,18-24]. Mare de Déu de l'Esperança, o bé Expectació del part, anomenada popularment «de la O» (antífonas); sant Gracià, bisbe; sant Adjutori, mr.

DIUMENGE III D'ADVENT

Lectura del llibre d'Isaïes (Is 35,1-6a.10)

La terra eixuta i el desert estan de festa, d'alegria l'estepa floreix. La seva florida s'esbadella com l'iris, s'engalana i crida de goig. Li han estat donades la glòria del Líban, les gales del Carmel i de Saron. Són ells els qui veuran la glòria del Senyor, la majestat del nostre Déu. Enrobustiu les mans que es deixen caure, afermeu els genolls que no s'aguanten. Digueu als cors alarmats: Sigueu valents, no tingueu por! Aquí teniu el vostre Déu que ve per fer justícia; la paga de Déu és aquí, és ell mateix qui us ve a salvar. Llavors es desclouran els ulls dels cecs i les orelles dels sords s'obriran; llavors el coix saltarà com un cérvol i la llengua del mut cridarà de goig.

Tornaran els que el Senyor ha rescatat, entraran a Sió cridant de goig i una alegria eterna coronarà els seus caps. Hi haurà festes i alegria, i fugiran les penes i els gemecs.

Salm responsorial (145)

R. Senyor, veniu a salvar-nos.

El Senyor fa justícia als oprimits, / dona pa als qui tenen fam. / El Senyor deslliura els presos. R.

El Senyor dona la vista als cecs, / el Senyor redreça els vençuts. / El Senyor estima els justos; / el Senyor guarda els forasters. R.

El Senyor manté les viudes i els orfes, / i capgira els camins dels injustos. / El Senyor regna per sempre, / és el teu Déu, Sió, per tots els segles. R.

Lectura de la carta de sant Jaume (Jm 5,7-10)

Tingueu paciència, germans, fins que vingui el Senyor. Mireu com el pagès espera els fruits preciosos de la terra, prenent paciència fins que les pluges primerenques i tardanes l'hauran assonada. Igualment vosaltres tingueu paciència, refermeu els vostres cors, que la vinguda del Senyor és a prop. Germans, no us queixeu els uns dels altres, perquè no hàgiu de ser jutjats; penseu que el jutge ja és a les portes. ¿Voleu, germans, un exemple de paciència en els mals tractes? Preneu el que us donen els profetes que van parlar en nom del Senyor.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu (Mt 11,2-11)

En aquell temps, Joan, que era a la presó, va sentir dir el que feia Crist, i va enviar els seus deixebles per preguntar-li: «¿Sou vós el qui ha de venir o n'hem d'esperar un altre?» Jesús els va respondre: «Aneu a anunciar a Joan el que veieu i el que heu sentit dir: els cecs hi veuen, els invàlids caminen, els leprosos queden purs, els sords hi senten, els morts ressusciten, els desvalguts senten l'anunci de la Bona Nova i feliç aquell que no quedarà decebut de mi». Mentre ells se n'anaven, Jesús es posà a parlar a la gent de Joan: «¿Què heu sortit a veure al desert? ¿Una canya sacsejada pel vent? Doncs, ¿què hi heu sortit a veure? ¿Un home vestit delicadament? Els qui porten vestits delicats viuen als palaus dels reis. Doncs, ¿què hi heu sortit a veure? ¿Un profeta? Sí, ho puc ben dir, i més que profeta: és aquell de qui diu l'Esclat: "Jo envio davant teu el meu missatger, perquè et prepari el camí". Us ho dic amb tota veritat: Entre tots els que les mares han portat al món no n'hi ha hagut cap de més gran que Joan Baptista; tanmateix el més petit al Regne del cel és més gran que ell».

Lectura del libro de Isaías (Is 35,1-6a.10)

El desierto y el yermo se regocijarán, se alegrará la estepa y florecerá, germinará y florecerá como flor de narciso, festejará con gozo y cantos de júbilo. Le ha sido dada la gloria del Líbano, el esplendor del Carmelo y del Sarón. Contemplarán la gloria del Señor, la majestad de nuestro Dios. Fortaleced las manos débiles, afianzad las rodillas vacilantes; decid a los inquietos: «Sed fuertes, no temáis. ¡He aquí vuestro Dios! Llega el desquite, la retribución de Dios viene en persona y os salvará».

Entonces se despejarán los ojos de los ciegos, los oídos de los sordos se abrirán; entonces saltará el cojo como un ciervo. Retornan los rescatados del Señor. Llegarán a Sión con cantos de júbilo: alegría sin límite en sus rostros. Los dominan el gozo y la alegría. Quedan atrás la pena y la aflicción.

Salmo responsorial (145)

R. Ven, Señor, a salvarnos.

El Señor mantiene su fidelidad perpetuamente, / hace justicia a los oprimidos, / da pan a los hambrientos. / El Señor liberta a los cautivos. R.

El Señor abre los ojos al ciego, / el Señor endereza a los que ya se doblan, / el Señor ama a los justos. / El Señor guarda a los peregrinos. R.

Sustenta al huérfano y a la viuda / y trastorna el camino de los malvados. / El Señor reina eternamente, / tu Dios, Sión, de edad en edad. R.

Lectura de la carta del apóstol Santiago (Sant 5,7-10)

Hermanos, esperad con paciencia hasta la venida del Señor. Mirad: el labrador aguarda el fruto precioso de la tierra, esperando con paciencia hasta que recibe la lluvia temprana y la tardía. Esperad con paciencia también vosotros, y fortaleced vuestros corazones, porque la venida del Señor está cerca. Hermanos, no os quejéis los unos de los otros, para que no seáis condenados; mirad: el juez está ya a las puertas. Hermanos, tomad como modelo de resistencia y de paciencia a los profetas que hablaron en nombre del Señor.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 11,2-11)

En aquel tiempo, Juan, que había oído en la cárcel las obras del Mesías, mandó a sus discípulos a preguntarle: «¿Eres tú el que ha de venir o tenemos que esperar a otro?». Jesús les respondió: «Id a anunciar a Juan lo que estáis viendo y oyendo: los ciegos ven y los cojos andan; los leprosos quedan limpios y los sordos oyen; los muertos resucitan y los pobres son evangelizados. ¡Y bienaventurado el que no se escandalice de mí!».

Al irse ellos, Jesús se puso a hablar a la gente sobre Juan: «¿Qué salisteis a contemplar en el desierto, una caña sacudida por el viento? ¿O qué salisteis a ver, un hombre vestido con lujo? Mirad, los que visten con lujo habitan en los palacios. Entonces, ¿a qué salisteis?, ¿a ver a un profeta? Sí, os digo, y más que profeta. Este es de quien está escrito: "Yo envío a mi mensajero delante de ti, el cual preparará tu camino ante ti". En verdad os digo que no ha nacido de mujer uno más grande que Juan el Bautista; aunque el más pequeño en el reino de los cielos es más grande que él».

COMENTARI

Joia i esperança enmig de les dificultats

MN. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral de Barcelona

Hi ha persones que passen per moments molts difícils en la seva vida; amb tot, no es queden encerclats lamentant-se i plorant la seva trista situació encara que els sigui dolorosa.

Enmig del seu sofriment, són capaços de sortir d'ells mateixos i atendre els altres, tant com els és possible, ajudant-los amb fets i atencions ben concretes. També amb paraules de consol i esperança, comunicant pau, alegria i il·lusió, i fent-los companyia. És que estimen molt i pensen, potser, més en els altres que en ells mateixos.

Avui les lectures de la Paraula de Déu ens demanen que anem per aquest camí, i fem com Joan el Baptista, que està a la presó, no pensa en ell mateix, i segueix adreçant als seus seguidors cap a Jesús.

El Baptista vol fer realitat en moltes persones, l'anunci del profeta Isaïes que deia: «La terra està de festa, l'estepa floreix d'alegria... veuran la glòria del Senyor». Però són necessàries unes actituds: «Enrobustiu les mans... afermeu els genolls, sigueu valents, no tingueu por. Aquí teniu el vostre Déu... Ell mateix us ve a salvar.»

Jesús respon als enviats per Joan Baptista que observin i anunciïn el que han vist i sentit referent a les guaricions dels cecs, invàlids, leprosos, sorts, morts, desvalguts... que han sentit i experimentat la Bona Nova feliç.

Tot seguit el Senyor elogia al Baptista dient que és el més gran dels profetes, enviat davant seu com a missatge que li prepara el camí.

L'actitud i la missió de Joan Baptista, plena de goig en l'aflicció, és la que hem de tenir nosaltres, que hem conegut el missatge joiós de Jesús i que tenim el deure de fer-lo arribar als que tenim al costat.

Com ho podem fer avui nosaltres, per donar a conèixer i ajudar a viure l'amor joiós de Jesús que ens estima i ens vol al seu costat? Ens cal viure la nostra vida cristiana amb alegria, i esperança serena.

Sant Jaume a la segona lectura que avui s'ha proclamat, ens diu: «Tingueu paciència, fins que vingui el Senyor; refermeu els vostres cors; no us queixeu els uns dels altres.»

Si procurem viure amb aquestes actituds, si ens mostrem alegres i esperançats, i si alimentem la nostra vida amb la pregària serena i constant, sempre hi haurà qui arribi a descobrir que val la pena ser cristià. No descuidem mai que l'ajuda ens ve del Senyor; és Ell qui ens farà bons evangelitzadors dels nostres germans. Cal encomanar la joia de la fe.

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Aquest diumenge dia 11, a les 19 h.

Cloenda d'un Curset de Cristiandat a Vilafranca del Penedès.

Dilluns 12, a les 11.30 h. Cantada de Nades de la Fundació Escola i Vida a la Parròquia de Sant Cristòfor de Terrassa.

Divendres 16, a les 11 h. Sessió constitutiva del Consell Presbiteral.

Dissabte 17, a les 11 h. Sessió constitutiva del Consell Pastoral Diocesà.

Diumenge 18, a les 11 h. Missa en ritu hispanomossàrab a la Parròquia de Sant Pere de Terrassa. / **A les 13.30 h.** dinar de l'Hospitalitat Interdiocesana de Lourdes a Barcelona. / **A les 18 h.** Pessebre vivent a la Parròquia del Roser de Cerdanyola.

del Seminari en la Missa que va presidir Mons. Salvador Cristau. Varen celebrar un bon nombre de preveres i el poble fidel va omplir el temple.

Benedicció d'un nou oratori universitari. El dimecres 30 de novembre, Mons. Salvador Cristau va beneir i inaugurar l'oratori construït al nou servei de Cures UIC del campus de la Universitat Internacional de Catalunya situat a l'Hospital General de Catalunya (Sant Cugat del Vallès).

El bisbe Salvador amb els membres dels recessos d'Emaús del Sant Esperit. El dimecres 30 de novembre, el

bisbe Salvador es va reunir amb els membres dels recessos d'Emaús de la Parròquia del Sant Esperit de Terrassa. Celebrà la Missa a la Catedral i compartí amb ells una reunió conjunta.

XII Consell d'ACO. El moviment apostòlic Acció Catòlica Obrera (ACO) d'Espanya ha celebrat el seu XII Consell a Veciana (Barcelona) del 18 al 20 de novembre del 2022 amb el lema «Sembrem grans de mostassa avui».

XXVIII Jornades generals de la Pastoral del Treball. Del 25 al 27 de novembre varen tenir lloc a Àvila les XXVIII Jornades generals de Pastoral Obrera, amb el lema «En defensa de la vida i del treball digne, no més morts en el treball i treballem per a aconse-

guir-ho». Hi assistí la delegació de Pastoral del Treball de la nostra diòcesi de Terrassa.

Agenda

Pastoral Universitària. El dimarts 13 de desembre, a les 20 h, a la Parròquia de la Santa Creu de Bellaterra tindrà lloc la Missa d'Advent i la presentació de propostes pastorals.

Col·lecta a favor de Càritas. El proper diumenge 18 de desembre, a les misses, es durà a terme la col·lecta en favor de Càritas Diocesana amb motiu del Nadal. Amb el lema: «Només l'amor ho il·lumina tot».

Visites guiades a la Catedral. La Catedral del Sant Esperit ofereix el servei d'unes visites guiades. Els dies feiners de 9 a 12 h i de 18 a 19.30 h; els dissabtes de 10 a 13 h. Adreçar-se a: Sr. Marià Fèlix, tel 609 301 284.

Trasllat de les despulles de Mn. Daniel Monserdà. Diumenge 18 de desembre, a les 10.45 h, a la Parròquia de Sant Faust de Sant Fost de Campsenelles: Eucaristia solemne i trasllat de les despulles mortals de Mn. Daniel Monserdà i Tintó a la cripta sepulcral de l'església parroquial.

Notícies

7 seminaristes de Terrassa han rebut l'Admissió a Ordes. El dimarts 29 de novembre, set seminaristes varen rebre l'Admissió a Ordes a la capella

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU COLL
Obispo de Terrassa

El compromiso del Adviento

Desde el principio de la creación, Dios ha estado siempre presente en la vida de los seres humanos. Y desde el principio también se comprometió con ellos a través de unos pactos que conocemos con el nombre de «Alianzas». Noé, Abraham, Moisés y otros fueron hombres escogidos por Dios para recordar su presencia en medio del pueblo de Israel. Dios recordaba a través de estos patriarcas el camino verdadero para vivir en paz y al mismo tiempo también su compromiso de acompañarlos siempre y hacia «Alianza» con su pueblo. Porque la Alianza es un pacto, un compromiso, y Dios ha sido siempre fiel a su compromiso, incluso cuando el pueblo le daba la espalda y se rebelaba contra él.

La Alianza de Dios con su pueblo y con la humanidad ha llegado a su momento más grande, más cul-

minante, en Jesús, el Hijo de Dios hecho hombre, nacido en Belén y que dio su vida en la cruz y resucitó para darnos su vida.

Pero los hombres, los del Antiguo Testamento y los de ahora, rehuimos el compromiso, preferimos dejarnos llevar por los gustos y conveniencias. «Si me interesa, si me conviene, si más adelante lo veo más claro...», son reacciones y expresiones habituales hoy.

Y una consecuencia de la falta de compromiso es la falta de confianza también. No hace mucho tiempo que la palabra dada o un apretón de manos era suficiente para sellar un compromiso, e incluso para hacer negocios de importancia. Pero ahora nadie confía en nadie, y poca gente llega a comprometerse de verdad.

Tenemos miedo al compromiso, tenemos miedo a atarnos, a perder

nuestra libertad. Miedo al matrimonio de por vida, miedo a darnos del todo en el sacerdocio o en la vida consagrada, miedo a tener hijos, miedo a ofrecer nuestra ayuda o colaboración, nuestro tiempo. Un día sí, un poco sí, puntualmente, de vez en cuando, como una excepción, pero ¿«para siempre»?

La realidad es que toda vida está hecha de compromisos. La vida humana se basa en el compromiso y la confianza. Desde que nacemos vivimos de la confianza, confiamos en los padres, confiamos en los maestros, confiamos en los amigos, en el comercio, en las instituciones económicas, etc.

No hay duda de que Dios, al venir al mundo, al hacerse hombre como nosotros, nos ha manifestado su amor, pero también su confianza en nosotros los hombres. Confió en María la Virgen por ejemplo y en san

José, así como en los apóstoles. Confió en el pueblo judío también, su pueblo, con el que repitió muchas veces su compromiso, su Alianza, aunque muchos de ellos después le traicionaron, como también lo hemos seguido haciendo nosotros a lo largo de todos los tiempos.

La fidelidad de Dios para con los hombres y su confianza se tradujeron, se concretaron en el mayor compromiso con la humanidad. Hecho hombre con una carne como la nuestra, compartiendo la vida humana, hecho en todo igual a nosotros menos en el pecado, y hasta dar la vida a la cruz. ¿Puede haber mayor compromiso?

Pensemos que este niño que adoraremos en la Navidad y que enternece nuestros corazones es el mismo que después murió en la cruz, fiel a su compromiso.

Compromiso y confianza, son dos realidades que iluminan la venida de Dios al mundo, la Navidad, y también nuestra vida. No tengamos miedo, viene a ofrecernos su amistad. «Ven, Señor Jesús» es el grito del Adviento.

BISBAT D TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

